

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Rannvá Gaard Fossaberg

FINNUR JUSTINUSSEN

Fyrr var alt Metallica

FINNUR JUSTINUSSEN STARVAST DAGLIGA SUM MYNDA-
MAÐUR. HANN HELDUR, AT TANN GÓÐA MYNDIN SKAL HAVA
HÖGAN WAUW-FAKTOR. FYRR LURTAÐI HANN BARA EFTIR
METALLICA, MEN Í DAG LURTAR HANN EFTIR TÓNLEIKI,
IÐ HÓSKAR TIL LÖTUNA. OG SO HEVUR HANN EINA SÖTA
TONN, SUM HANN KUNDI HUGSAÐ SÆR BLEIV TREKT ÚT

Hví valdi tú at gerast myndamaður?

Mær hefur altíð dámt væl at taka myndir, og tí var tað eitt nattúrligt val at fara tann vegin. Sum skiftisnæmingur í USA var foto eitt av mínum fakum, og har yviri lærði eg nógv. Tí var tað ein lætt avgerð at fara til Australia at lesa til myndamann eftir student.

Hvussu er tann fullkomna myndin?

Tað er eingin uppskrift til ta fullkomnu myndina, tí tað er upp til hvønn einstakan at meta um. Ein mynd, sum kann vera fullkomin í mínari verð, kann t.d. vera fullkomiliga óviðkomandi fyri ein annan persón. Persónliga haldi eg, at ein góð mynd skal hava högan »wauw« faktor og sjálvandi skulu myndevni, kompositión, litir, og fakligt handalag sum heild vera í lagi eisini.

Hvussu sær ein vanligur arbeiðsdagur út?

Tað góða við mínum arbeiði er, at innihaldsliga er eingin arbeiðsdagur eins. Uppgávurnar eru sera víttfevnandi. Alt frá brúðarmyndatøkum, sum eru bókaðar eitt ár framanundan til eina spontana uppgávu sum t.d. at fara til Íslands næsta dag. Eg oyni tó at halda arbeiðistíðirnar frá 9-17, men sum oftast arbeiði eg eisini um kvöldarnar ella í vikuskiftinum.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Fyrr var alt Metallica. Nú á døgum eri eg ikki so einstáttaður, og fløgusamlingin fevnir um alt frá Pantera til Adlibitum. Eg lurti eftir tónleiki, ið hóskar til lötuna. Kann gott lurtar eftir elektroniskum tónleiki eitt heilt leygarkvöld ella 80'ara rokki, meðan eg arbeiði um kvöldið. Tað skal tó ikki einans vera tónleikur við futti í, men eisini balladur.

Hvat er besta lag, sum er gjørt?

#41 (Dave Matthews Band) og Every Breath You Take (Police) eru tvey lög, sum geva mær gásahúð, hvørja fer eg hoyri tey, men eins og við myndini skal lagið siga einum nakað ta røttu lötuna.

Hvussu heldur tú teg í form?

Eg royni at venja næstan hvønn dag antin flogbólft ella styrkivenjing.

Hvussu eru tínir matvanar?

Alt ov vánaligir eftir nútímans tilmælum. Eg hevði ikki hildið meir enn ein dag í »Fit« sendingini, tí mær dámar alt ov væl ósunnan mat. Eg royni tó ikki at eta alt ov nógv ósunt og skeri alt óneyðugt feitt burtur. Harafturat havi eg eina søta tonn, men eg havi hugsað um at fara at trekkja hana út.

Hvat gert tú í frítíðini?

Venji flogbólft, styrkivenjing, spæli poker, hugni mær við vinfólki, men tað nýtist ikki altíð at henda okkurt. Nú, tá daman býr niðri, eru tó nógvir tímar farnir við skypesamrøðum.

Hvat dámar tær at ferðast í egnum landi?

Tað dámar mær bara væl, hóast eg tíverri havi gjørt ov lítið av tí. Í summar kemur tó vend í, tí vit hava júst keypt nýggjan kampingvogn, sum skal nýtast til fulnar. Ikki einans til festivalarnar.

Hvør er tín lívrættur?

Lambskjót í øllum teimum ymisku variantunum og sherry afturvið sjálvandi.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum?

Fyri tað mesta dokumentarsendingum ella eitt nú »Top Gear« – tað fær man ikki nokk av. Í næstum fara tó óivað nógvir tímar við mínum nýggja Apple TV og Netflix.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

»Adobe Photoshop for photographers« og Facebook.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Fólkið er enn á veg

»Hvor er folket?«

Spurdi hon, tá hon steðgaði súkkkluni í túninum við Christiansborg.

Fólkið? Spurdi eg, hvat fyri fólk?

Tey, sum ætla at mótmæla, svaraði hon og tók súkkluhjálmin av. Men tey eru helst á veg.

Mær nýttist ikki at spyrja, tí eg bæði sá og hoyrði, at hon var virkin vinstru megin miðjuna í sjeytiárunum. Og var framvegis røttu megin miðjuna, sum nú aftur er vinstru megin miðjuna í Danmark.

Mótmæla? Mótmæla hvørjum í forgarði fólkaraðisins. Danska stjórnin er jú reyð, sigst. Kanska ikki myrkareyð, men onkurs vegna reyð kortini. Hví mótmæla?

Sjálvur var eg veg inn í miðbýin eftir ein góðan danskan frokost við nógvum feitti og góðum vistfrøðiligum snapsi á hinari vektskáluni.

Visti ikki um nakað mótmæli. Avgjörði at biða í fólkatingstúnum fyri at vita, hvat hendi. Nøkur fólk vóru longu har. Ein pallur var eisini settur upp, og uppi á honum royndu tey ljóðið. Okkurt var á vási. Fólkið ætlaði at gera vart við seg.

Jú, har kom ein mótmælisgonga av Ráðhústorginum. Við reyðum fløggum, herrópum og arbeiðarasangum, júst sum tá í sjeytiárunum. Tað ger sum sagt ongan mun, um ríkisstjórnin er reyð. Alt er av fananum til kortini. Lummapengarnir úr statskassanum minka. Dagpengar, arbeiðsloysi og fátækradømi. Øll hasi hjáárinini av vælferðini. Nøkur fá eiga allar pengarnar í landinum. Tey, sum longu eiga, fáa bara meira og meira. Onnur hava bara ráð til øl. Tíbetur er øl biligt í Danmark.

Hóast stjórnin er reyð, ræður kapitalisman.

Tey marsjera inn í túnið og taka støðu.

Síðani røður og tónleikur.

Kendi onkran sangin aftur frá skúlatíðini í Tvind, í Den Rejsende Højskole. Boðskapurin í røðunum júst tann sami sum fyri fjøruti árum síðani. Her var so fólkið í fólkaraðinum í túninum hjá borgini. Hví byrgir fólkaraðið seg inni aftan fyri múrar av stórum steinum? Onkur fólkavaldur gloppaði eitt vindeyga heilt har uppi fyri at hoyra betur, men vindeygað fór skjótt aftur aftur.

Har vóru eisini fakfelagsfólk og fólk á Eindarlistanum, sum stuðlar stjórnini.

Og professionell mótmælisfólk, sum hava mótmælt øllum stjórnnum seinastu 40 árin.

Pseudosocialisman var ikki júst tað, sum tey droymdu og framvegis droyma um. Hon er ov semjusøkjandi og byggir á neyðloysni, sum byggja á aðrar neyðloysni. Kommunismu rópár eingin um longur, nú verður bara teskað um hana.

Anarkisma. Hvat var tað nú, tað var?

Tað er ein demokratiskur rættur hjá øllum at mótmæla demokratinum. Kanska enntá ein demokratisk skylda. Ella ein demokratisk neyðloysn bara at mótmæla í staðin fyri at brúka skarpari lút.

Hvar er fólkið? Tað er ein góður spurningur. Konan í hjálm-inum á súkkkluni setti súkkkluna frá sær, og fór at biða eftir fólk-inum, sum var á veg av stóra torginum.

Hon væntaði ongan bardaga, so hon tók hjálmin av og hongdi hann á hjólhestin.

Hjálmurin er eini harraboð frá demokratinum, so millum annað tey, sum mótmæla demokratinum, fáa ikki ilt í høvdið.

Eg lurtaði eina løtu eftir mótmælum og fór so út í arbeiðara-proletarbylíngin at drekka eina sterka øl fyri kollveltingina, sum heldur ikki kom tann dagin.

Fólkið kom, sá – og tapti eina ferð afturat.